

לְמַעֲלָה בְּתוֹךְ (שמות לא) ראה קראתי בשם בצלאל. למטה (שמות לה) ראו קרא ה' בשם בצלאל. ושמו בסוד עליון נקרא כך בצלאל - בצל אל. ומהו זה בצלאל, שהוא יושב בצל אל, אותו צדיק, שהוא יושב עליון, והוא יושב כמו שנקרא אל עליון, והוא יושב כמו שהוא אל. אותו אל נוטל שששה שאותו אל. אותו אל נוטל ששת הצדדים. צדדים, אותו צדיק נוטל אותם. אף כה אותו אל מאריך לנצח, והצדיק הזה מאריך לנצח. אותו האל כל של כל ששת הצדדים. והוא צדיק הוא כל של כל ששת הצדדים.

בן אורי : בן האור הראשו שברא הקדוש ברוך הוא במעשה בראשית. בן חור - הבן של חירות הפל. דבר אחר בן חור - בן חור מכל הגוננים. וזה התמנה למיטה יהורה, הפל פראי.

בל הגוננים טובים לחלים פרט לתכלת, כמו שנאמר, משום שהוא כסא לדzon את דיני הנשומות. והררי דרכה זו (אחת) היא לבנה. אלא בשעה שעומדת בדיני גנשות, אז היא גן תכלת, והרי בארכונה.

בשעה שרואה אדם את גנון הנה, נופר הקדום לעשות מצותם רבונו. כמו שנחש הנחתת, בשעה שהיה רוזים אותו, היו פוחדים מלפני הקדוש ברוך הוא ושומרים את עצם מכל החטאיהם, ובשעה שאותו הפחד של הקדוש ברוך הוא עללה עליהם, מיד נוראים. מי גרים להם לעליהם, מיד נוראים. מי גרים להם לפחד מלפני הקדוש ברוך הוא? אותו נחש, אותו רציעה שמסתכלים בה. אף כה התכלת (כמדרתו ט) וראיתם אותו וזרקתם את כל מצות ה'. מאותו הפחד שלו. ועל זה תכלת במשפטן.

אמר רבי יצחק, זה שאמר מורה שתחלת היא כסא דין, ויכשהיא

לְעֵילָא כתיב, (שמות לא) ראה קראתי בשם בצלאל. למתא (שמות לה) ראו קרא יי' בשם בצלאל. ושםיה ברזא עלאה אקרי הבי בצלאל: בצל אל. ומאן איהו. דא צדיק. האיהו יתיב בצל אל, והוא דאקרי אל עליון. ואיהו יתיב בגונא דההוא אל. והוא אל נטיל שית סטרין, והוא צדיק נטיל לוון. אוף הבי, הוא אל אנהייר לעילא, האי צדיק אנהייר למתא. והוא אל, כללא דכללו שית סטרין. והוא צדיק, כללא דכללו שית סטרין.

בן אורי : בן אוד קדמאתה, דברא קדרשא בריך הוא בעובדא דבראשית. בן חור: בן חירוי דכלא. דבר אחר, בן חור: בן חור מכל גונין. ודא אהמי למטה יהודה, פלא בדקה יאות.

בל גונין טבין לחלמא, בר תבלא, כמה דאטפר. בגין דאייה ברסיא, למידן דינין דנסמתין. וקה האי דרגא (נ"א חדא) חוריא אייהו. אלא בשעתא דקיימה בדיני דנספהן, בדין אייה גונן תבלא. וקה (דף ק"ב ע"ב) אוקימנא.

בשעתא דחמי בר נש להאי גונן, אדפר בר דנחש הנחתת, בשעתא דהוו חמאן לייה, הו דחליל מקמי דקידשא בריך הוא, ומונטרן גרמייהו מכל חוביין, ובשעתא דההוא דחילו דקודשא בריך הוא סלקא עלייהו, מיד אפסיין. מאן גרים לוון לדחליל מקמי קדרשא בריך הוא, והוא נחש, היה רציעה דמסתכלן בה. אוף הבי תכלת (כמדרתו ט) וראיתם אותו וזכרתם דיליה, וועל דא תכלת במשפנא.

אמר רבי יצחק, האי דאמר מר תכלת ברסיא